

Kések segítettek

Kések segítettek világra,
de vattába pólyázva élek,
elfelejtettem volna már,
hogymisszakerhetnek a kések?

Már tizenkilenc éve látok,
apám végleg megért szemével,
törékeny, szigorú anyám
haját csomózom téli széllel.

Sok rokonom s még több barátom,
lelkében kékre borotváltan,
biztat, míg hurcolom megyényi
hosszúra nőtt krisztus-szakállam.

Túlságosan boldogtalan
nem voltam még s nagyon szegény se,
szakállként növeszttem magam
a szerelemre és a késre.

1968 / WM KGY 2015.28.1. / Szegedi Egyetem, 1968. december 3. /Új Forrás
1973 / 2.

([Baka István Összegyűjtött versek](#) című kötetéből)

[← Előző oldal](#)

[Következő oldal →](#)